

Preek

Prediking n.a.v. : Lucas 7: 14a en 16a

Hij kwam dichterbij, raakte de lijkbaar aan...Allen werden vervuld van ontzag en loofden God.

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

De afgelopen weken stond het nieuws in Nederland bol van de dood. Denk aan het volleybalechtpaar. En aan de broertjes Ruben en Julian, die zeer waarschijnlijk het slachtoffer werden van hun radeloze vader. Rondom hen werd consternatie alleen nog maar groter door evangelist Ronald Plat.

Hij sprak hoop uit dat de twee vermoorde jongens door handoplegging en gebed weer tot leven zouden komen. In dat geval staat het hele land op de kop, aldus Plat. Reacties varieerden van 'schandalig a-pastoraal' tot 'heerlijk dat je doden wilt opwekken in Jezus' naam'. Is dit nu óver geestelijk...?

Maar wat doet Gods Geest dan nú? Zijn overweldigende kracht is nog steeds beschikbaar. Maar wát als er een lijkstoet voorbijkomt? Meestal houden wij bij verdriet toch al wat meer afstand. Huiver bevangt ons. 'Vandaag hij, morgen ik. Een kínd nog! Gód, kan zelfs U er helemaal niks aan doen?'

Zo keken mensen in gezelschap van Jezus naar de vrouw en moeder uit Naïn voor wie de toekomst er letterlijk en figuurlijk uit zag als één groot 'zwart gat'. Er is leed, dat sprakeloos maakt. Dan vraag je zelfs niet naar Jezus. Dan kijk je écht niet verder dan de eigen tranen om je man en kind...

Maar ook leerlingen van Jezus niet. Hoewel ze nèt getuige geworden waren van een 'genezing op afstand' bij een zieke slaaf van Romeinse hoofdman. Wie komt naar je toe als je in je kist ligt? Hij kwam dichterbij, raakte de lijkbaar aan. Ja, wat ís dat eigenlijk voor mens, die zegt: 'Níet huilen!?'

Laat je tranen de vrije loop zouden we zeggen. En vervolgens trachten we de herinnering aan de dood/dode zo gauw mogelijk uit ons leven te bannen. Bij deze dode gaat 't anders, zodra hij met Jezus in aanraking komt. Want wat is dóód? In de bijbel is dat niet alleen een toestand in de fysieke zin...

't Slaat ook op een ziel, die géén toekomst ziet. Ik denk aan de man, die vlak voor zijn einde z'n dominee liet roepen. Hij zei: 'Te láát! God wil mij niet hebben.' Waarop de predikant zei: 'Maar stel je voor, dat jij je zoon jaren niet zag... Plots staat hij op je stoep. Wat doe je? Wijs je 'm de deur òf?'

Zondag 09-06-2013 10.00u
eredienst
Voorganger:Ds Laseur (wijkpredikant)
Thema: Jezus van dichtbij

De man zei: 'Stop. Nu niets meer zeggen. Ik weet wat u bedoelt!' Zijn gezicht ontspande. Enige weken later stierf hij. En toch vond hij vóór de dood uiteindelijk nog 'het leven'. Zo kan 't ook. Hoe is 't bij ons? Ergeren we ons inmiddels al aan de Man, die bij graven en zieken op Zich wachten laat?

Of zie je óók hoe Hij als Eniggeborene Gods ooit zélf in 't graf verdween en opstond? 'Wie dat gelooft, zál leven, ook als hij sterft (Joh.11:25).' Ja, dan word je vervuld van ontzag en ga je God loven. Waarom? In Jezus zet God licht op rood voor dood. In Zijn bloed. Raakt Hij ook ons, zondaars, aan.

Amen.